

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 52.696 van 5 april 1995
in de zaak A. 62.039/IV-14.973.**

In zake : Eric FEREMANS,
wonende te KORTRIJK, Wandelingstraat 23/2 A

tegen :

de Autonome Raad voor het Gemeenschaps-
onderwijs (Argo).

D E R A A D V A N S T A T E, I V e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Eric FEREMANS
op 25 januari 1995 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing
dd. 20 september 1994 van de Lokale Raad nr. 354, hou-
dende :

- 1º) de niet-heraanstelling van verzoeker in het ambt
van FT leraar TV Electronische Muziekcompositie
voor het academiejaar 1994-1995 aan het Koninklijk
Conservatorium te Brussel;
- 2º) de impliciete opschorting van het vak Electronische
Muziekcompositie voor het academiejaar 1994-1995
aan het Koninklijk Conservatorium te Brussel en de
hieruit voortvloeiende impliciete weigering ver-
zoeker aan te stellen voor dit vak";

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 3 maart 1995 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 maart 1995;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. de BRUYN, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat R. ROMBAUT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur R. VAN DER GUCHT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 91 van het procedurereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker verklaart zonder door de verwerende partij te worden tegengesproken dat hij van 1980 tot en met 1987 aangesteld is als voordrachthouder aan het Koninklijk Muziekconservatorium Brussel.

Blijkens brieven van 4 december 1987 van de Gemeenschapsminister van Onderwijs is hij met ingang van het tweede semester van het lopende schooljaar aan diezelfde instelling tijdelijk voor 19 uur per week aangesteld als leraar voor de cursus elektronische

muziek, "een optie bij het vak compositie" of "als optie bij de cursus compositie", zo heet het in die brieven.

1.2. Bij brief van 20 september 1994 deelt het instellingshoofd van het conservatorium verzoeker mee dat zijn opdracht met ingang van 1 oktober 1994 beëindigd is. Hij deelt hem ook een verslag voor de raad van bestuur mee waarin hij voorstelt de opdracht van verzoeker niet te hernieuwen, welk voorstel hij motiveert door een negatieve beoordeling van verzoeker en door het feit dat in het "Hobu-decreet" de cursus "electronische muziekcompositie" geschrapt is.

1.3. Op 22 september 1994 brengt het basisoverlegcomité onderstaand advies uit :

"Cursus electronische muziekcompositie.

Naar de toekomst toe toont een vergelijkende tabel van de VLOR aan dat in de nieuwe constellatie de electronische muziekcompositie niet meer voorzien is als basisopleiding. Vermits deze studierichting niet voorzien wordt in de basisopleiding kan hij ook niet gehandhaafd worden als voortgezette opleiding.

In voorbereiding op de toepassing van het HOBU-decreet en wegens beperking van het lestijdenpakket adviseert het B.O.C. deze studierichting op te heffen. De daaraan verbonden tijdelijke voltijdse leeropdracht kan dan ook niet gehandhaafd worden".

1.4. Op 26 september 1994 adviseert het pedagogisch college :

"opnametechniek en electronische muziekcompositie : als basisopleiding is deze cursus niet opgenomen in het Hogeschooldecreet 13 juli 94

het PC adviseert : electronische muziekcompositie te behouden als optievak - opnametechniek in samenwerking met het Ritcs te voorzien".

1.5. Op 27 september 1994 bekrachtigt de raad van bestuur de niet-heraanstelling van verzoeker. Dezelfde dag beslist hij "de tijdelijk ingerichte cursus electronische muziekcompositie niet meer te organiseren vanaf het academiejaar 1994-1995".

1.6. Op 25 oktober 1994 bespreekt de raad van bestuur andermaal, wellicht ingevolge of mede ingevolge een bezwaarschrift van 27 september 1994 van verzoeker, de "niet-heraanstelling" van verzoeker. De notulen vermelden :

"In het Hobu-decreet betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap is de studierichting elektronische muziekcompositie geschrapt.

Daarenboven is het toegelaten aantal lesuren voor het academiejaar 1994-1995 beperkt tot 1.098,5.

Op basis van deze gegevens heeft de Raad van Bestuur beslist de tijdelijk ingerichte cursus elektronische muziekcompositie niet meer te organiseren vanaf het academiejaar 1994-1995.

Na het gunstig advies van het Pedagogisch College en het Basisoverlegcomité, bekrachtigt de Raad van Bestuur de niet-heraanstelling van de heer E. FEREMANS".

1.7. Bij brief van 24 november 1994 schrijft het instellingshoofd verzoeker aan over zijn "niet-heraanstelling academiejaar 1994-1995". Hij heeft het over zijn beslissing van 20 september 1994 (hierboven, sub 1.2.), over de bekrachtiging van die beslissing op 25 (lees : 27) september 1994 door de raad van bestuur (hierboven, sub 1.5.). Hij maakt geen melding van de bijeenkomst op 25 oktober 1994 van de raad van bestuur (hierboven, sub 1.6.); wel geeft ook hij de motieven op die op die bijeenkomst de raad van bestuur, blijkens de eerste twee alinea's van zijn sub 1.6. overgeschreven notulen, tot de zijne heeft gemaakt.

2. Overwegende dat verzoekers beroep formeel gericht is tegen een beslissing van "20 september 1994" van de "Lokale Raad nr. 354", waarmee hij de raad van bestuur van het conservatorium blijkt te bedoelen; dat hij in die beslissing leest zijn niet-heraanstelling en de "impliciete opschorting van het vak Electronische Muziekcompositie voor het academiejaar 1994-1995";

Overwegende dat de raad van bestuur op 20 september 1994 geen beslissing heeft genomen; dat hij wel op 27 september 1994 en op 25 oktober 1994 beslissingen heeft genomen met betrekking tot verzoekers zaak; dat hij op die data niet impliciet, maar expliciet heeft besloten de cursus elektronische muziekcompositie niet meer te organiseren;

2.1. Overwegende dat de verwarring die verzoeker aldus sticht hem bezwaarlijk verweten kan worden en trouwens door de verwerende partij niet verweten wordt; dat de besluiten van de raad van bestuur hem niet werden aangezegd; dat hij de datum van 20 september 1994 klaarblijkelijk haalt uit de sub 1.2. gerelateerde brief van die datum van het instellingshoofd waarbij hem wordt meegedeeld dat zijn opdracht geëindigd is met ingang van 1 oktober 1994 en hem een verslag aan de raad van bestuur wordt bezorgd waarin, niet expliciet, wordt gezegd dat de cursus elektronische muziekcompositie wordt afgeschaft, maar waarin het zogenaamde geschrapt zijn van die cursus in het "Hobu-decreet" alleen wordt vermeld als een motief voor verzoekers niet-heraanstelling;

2.2. Overwegende dat de uiteindelijke beslissing die de raad van bestuur genomen heeft die van 25 oktober 1994 is; dat die beslissing immers een eigen motivering, verwoord in de sub 1.6. overgeschreven notulen, bevat, verschillend van die waarop de raad van bestuur zijn beslissing van 27 september 1994 heeft gesteund; dat laatstgenoemde beslissing geen eigen motivering bevat zodat de raad van bestuur geacht mag worden de motieven van de beslissing van 20 september 1994 van het instellingshoofd tot de zijne te hebben gemaakt; dat, zoals sub 1.2. gezien, die motieven waren de negatieve beoordeling van verzoeker en de zogenaamde schrapping van de cursus elektronische muziek; dat in zijn besluit van 25 oktober 1994 de raad van bestuur dat eerste motief

niet herneemt en aan het tweede motief een nieuw motief toevoegt;

2.3. Overwegende dat verzoekers beroep geacht mag worden gericht te zijn tegen de uiteindelijke beslissing van 25 oktober 1994 van de raad van bestuur; dat hij zijn beroep weliswaar niet formeel richt tegen dat besluit als zodanig, maar dat hem dat bezwaarlijk verweten kan worden -en door de verwerende partij niet verweten wordt- aangezien dat besluit hem nooit is meegedeeld; dat hij in zijn verzoekschrift zich trouwens wel richt tegen datgene wat hij van dat besluit reeds kende toen hij zijn beroep instelde, te weten de motieven; dat hij die motieven namelijk kende door de sub 1.7. gerelateerde brief van het instellingshoofd, waarin deze immers die motieven verwoordde zonder ze aan de raad van bestuur toe te schrijven, van wiens besluit van 25 oktober 1994 hij niet eens melding maakte;

2.4. Overwegende als eindconclusie dat verzoekers beroep getoetst wordt aan het besluit van 25 oktober 1994 van de raad van bestuur;

3. Overwegende dat in het tweede onderdeel van zijn eerste annulatiemiddel verzoeker de motieven afwijst waarmee de raad van bestuur zijn beslissing van 25 oktober 1994 heeft gerechtvaardigd;

3.1. Overwegende dat het eerste motief is : "In het Hobu-decreet betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap is de studierichting elektronische muziekcompositie geschrapt";

Overwegende dat met "Hobu-decreet" wordt bedoeld het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, dat inderdaad bekend staat als het Hobu-decreet;

Overwegende dat verzoeker betoogt dat electronische muziekcompositie geen studierichting, maar een vak is en dat dit vak ook na het Hobu-decreet behouden kan blijven binnen welke muziekopleiding dan ook, hetzij als verplicht, hetzij als keuzevak;

Overwegende dat als de "studierichting" electronische muziekcompositie "geschrapt" is, ze voorheen in een wets- of een verordenende bepaling moest voorkomen; dat men immers maar kan schrappen wat bestond; dat de verwerende partij in gebreke blijft een zodanige wets- of verordeningsbepaling aan te wijzen; dat wel in het administratief dossier een vergelijkende tabel, uitgaande van de Vlaamse Onderwijsraad, kan worden aangetroffen volgens welke in de structuur vóór die van het Hobu-decreet in de opleiding "muziektheorie" een optie "opnametechniek en elektronische muziekcompositie" bestond die niet meer te vinden is in de structuur vastgesteld door het Hobu-decreet; dat echter vooralsnog niet bewezen is dat die vorige structuur in een wets- of een verordeningsbepaling was vastgelegd;

Overwegende dat het voor de Raad des te moeilijker valt na te gaan of in het Hobu-decreet de "studierichting" electronische muziekcompositie werd geschrapt daar die term in dat decreet niet eens gebruikt wordt; dat in artikel 2 van dat decreet wel worden gehanteerd en gedefinieerd de termen "studiegebied" (8°) -en blijkens artikel 5 is "muziek en dramatische kunst" er een-, "opleiding" (10°), dat is "een samenhangend geheel van georganiseerde onderwijs- en andere studieactiviteiten, in of over een studiegebied heen", "optie" (11°), dat is "een differentiatie binnen een opleiding die leidt tot een afzonderlijke vermelding op het diploma" en "opleidingsonderdeel" (12°), dat is "een deel van een opleiding binnen een bepaald studiejaar, dat bestaat uit een of meer onderwijsactiviteiten en bijbehorende studieactiviteit

en dat eindigt met een examen"; dat blijkens artikel 36 het hogeschoolbestuur voor elke opleiding het opleidingsprogramma bepaalt, waarmee klaarblijkelijk is bedoeld dat het de vakken bepaalt;

Overwegende dat blijkens bijlage I van het Hobu-decreet in het studiegebied muziek en dramatische kunst (punt 6), "muziek" een opleiding is met als opties instrument (iedere hogeschool bepaalt het instrument), jazz en lichte muziek, kamermuziek, muziekagogiek, muziekschriftuur en directie, en zang; dat blijkens bijlage II van hetzelfde decreet het Koninklijk Muziekconservatorium van het Gemeenschapsonderwijs van Brussel onderwijsbevoegdheid heeft voor de opleiding muziek en voor alle opties van die opleiding (punt 63°);

Overwegende dat geen van de vermelde teksten een aanwijzing bevat dat verzoeker zonder grond stelt dat elektronische muziekcompositie als vak in de opleiding muziek met haar opties ondergebracht kan worden; dat hij trouwens niet alleen staat om zulks te stellen; dat in een stuk van "Hobu-foon, Hobu-fax", dat in het administratief dossier voorkomt, staat te lezen dat wat mogelijk is voor een opleiding "piano" ook mogelijk is voor "elektronische muziek" : "Op dezelfde wijze is het mogelijk om -als door de hogeschool zelf te bepalen instrument- 'elektronische muziek' of 'elektronische instrumenten' te organiseren. Ook is het vanzelfsprekend mogelijk om een vak 'elektronische muziek' te organiseren binnen om het even welke (muziek)opleiding, hetzij als keuzevak, hetzij als verplicht vak. De hogeschool bepaalt immers zelf per opleiding en optie het opleidingsprogramma"; dat, zoals gezien sub 1.4., het pedagogisch college van oordeel was dat de omstreden cursus behouden kan worden als "optievak";

Overwegende dat met de bewering dat "studierichting" elektronische muziekcompositie in het

Hobu-decreet is geschrapt, niet is aangetoond dat "het vak" elektronische muziekcompositie niet meer gegeven kan worden en verzoeker dus niet voor dat vak aangesteld kan worden;

3.2. Overwegende dat het tweede motief dat de raad van bestuur aanvoert om de cursus elektronische muziekcompositie niet meer te organiseren en verzoeker niet meer aan te stellen, is dat "het toegelaten aantal lesuren voor het academiejaar 1994-1995 beperkt (is) tot 1.098,5";

Overwegende dat verzoeker aanmerkt en dat de verwerende partij dat bevestigt dat het getal toegelaten lesuren precies hetzelfde is als voor het vorige academiejaar en dat verzoekers lesuren voor dat vorige academiejaar begrepen waren in het getal toegelaten lesuren; dat de beperking van het getal lesuren tot het genoemde cijfer dus uit zichzelf onmogelijk de afschaffing van de omstreden cursus kon verantwoorden, net zo min als de afschaffing van welke andere cursus dan ook; dat de verwerende partij in haar nota wel verklaart dat zij autonoom beslist welke cursussen zij, in acht genomen het getal financierbare lesuren, nog organiseert, maar dat de bevoegdheid om autonoom te beslissen niet gelijkstaat met de bevoegdheid om zonder deugdelijke motieven te beslissen; dat de verwerende partij geen enkel motief aanbrengt waarom de beperking van het aantal financierbare lesuren haar ertoe gebracht heeft om bepaaldelijk de omstreden cursus af te schaffen;

3.3. Overwegende dat de raad van bestuur ten slotte verwijst naar het gunstig advies van het pedagogisch college en van het basisoverlegcomité;

Overwegende dat met geen woord wordt verklaard dat het advies van het pedagogisch college het adjectief "gunstig" kan krijgen terwijl dat college met

zoveel woorden zegt : "Het PC adviseert : elektronische muziekcompositie te behouden als optievak ..."; dat in haar nota de verwerende partij verklaart dat het advies van het pedagogisch college geenszins door de raad van bestuur gevolgd dient te worden, doch dat één zaak is een ongunstig advies niet volgen -wat overigens de verplichting inhoudt om te zeggen waarom men het niet volgt- en een andere zaak een ongunstig advies voor een gunstig advies doen doorgaan;

3.4. Overwegende dat uit het vorenstaande volgt dat het eerste annulatiemiddel van verzoeker in zijn tweede onderdeel ernstig is;

4. Overwegende dat in zijn uiteenzetting over het moeilijk te herstellen ernstig nadeel verzoeker onder meer aanvoert dat -termen van zijn raadsman ter terechtzitting- hij ten gevolge van de bestreden beslissing "een organist zonder orgel" wordt; dat hij betoogt dat hij in zijn hoedanigheid van leraar aan het conservatorium toegang heeft tot de aldaar voorhanden zijnde infrastructuur, zodat de bestreden beslissing een wezenlijke verstoring is van zijn wetenschappelijk onderzoek, zijn componeren en zijn musiceren;

Overwegende dat de verwerende partij het bestaan van dat nadeel niet tegenspreekt; dat zij wel de Raad voorhoudt dat onderscheid moet worden gemaakt tussen het nadeel dat verzoeker ondergaat in zijn leraarsfunctie enerzijds en in zijn activiteiten buiten zijn leeropdracht anderzijds; dat zij echter de band niet loochent tussen zijn leraarschap en de toegang tot de infrastructuur nodig om elektronische muziek te kunnen beoefenen; dat het nadeel voortvloeiend uit het wegvallen van die toegang dus wel aan de bestreden beslissing toegeschreven kan worden; dat uit niets blijkt dat het niet als ernstig en moeilijk te herstellen beschouwd kan worden;

5. Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

"(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 25 oktober 1994 van de raad van bestuur van het Koninklijk Muziekconservatorium van het Gemeenschapsonderwijs te Brussel om de cursus elektronische muziekcompositie niet meer te organiseren en Eric FEREMANS niet heraan te stellen.

Artikel 2.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf april 1900 vijfennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	J. DE BRABANDERE,	staatsraad,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	staatsraad,
	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.